Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 33 (973) * miercuri 12 august 1964 * 8 pag. 30 bani

ACȚIUNI PIONIEREȘTI ÎN CINSTEA CELEI DE A XX-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII PATRIEI

Un cîntec de slavă

Deoparte se află pădurea cu umbra ei deasă și răcoroasă, cu păsărele și căprioare. De cealaltă parte — Timișul cu apa limpede șopotind printre pietre. Iar în poienița de la mijloc, lîngă un catarg înalt, pe care flutură drapelul tricolor, vreo cincisprezece corturi, din care răzbate zvon de cîntec și voie bună. Ne aflăm la Cheevereș-Bazoș, în tabăra orășenească a pionierilor timișoreni. Sunetul cristalin al goarnei a sculat tabăra o dată cu primele raze de soare. Acum, programul este în toi. Amatorii tenisului de masă admiră agilitatea lui Ion Inn, campionul seriei. Pescarii amatori s-au înșiruit pe malul Timișului într-un pasionant concurs de pescuit. Cine va prinde cel mai mare pește va primi drept premiu o dublă porție de saramură și un baton de ciocolată. După gustarea de dimineață, participăm la un interesant joc de orientare turistică în pădure, după care copiii string grămezi de frunze fragede — hrană pentru căprioare în timpul iernii. Urmează apoi masa, odihna de prînz și, din nou, la program: baia și plajă pe Timiș.

După apusul soarelui, la marginea pădurii începe să duduie grupul electrogen. Atunci, digul din apropiere se transformă în amfiteatru, iar într-o fereastră de la cabana pădurarului, apare micul ecran al televizorului. Copiii urmăresc programul transmis pentru ei.

Noapte. Cerul e plin de stele. Pădurea foșnește domol, iar undeva, pe malul Timișului se ridică spre înălțimi flăcările unui foc. E focul de tabără închinat de pionieri marii sărbători a eliberării. Strînși în jurul focului de tabără, copiii își poartă gîndul spre ziua de 23 August 1944. Pionierii Cireș Cornel, Voinescu Mircea, Cireș Teodor evocă momente descrise în unele romane despre lupta celor mai buni fii ai poporului nostru — comuniștii — pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Alți pionieri — Odoleanu Monica, Ivan Sorin, Curelea Mariana, Velescu Emanuela — slăvesc în cîntece și versuri munca și lupta poporului muncitor, condus de partid, pentru făurirea vieții noi, socialiste. Alții — descriu noile școli și cartiere ridicate în Timișoara, vorbesc despre oțelul Reșiței și strungurile făurite la Arad, despre viața și copilăria lor fericită, despre viitorul lor luminos.

Și, aidoma flăcărilor ce răzbat spre cer, din piepturile celor o sută douăzeci de copii se înalță un cîntec de slavă, un cîntec pentru patria noastră socialistă.

MIRCEA ANDREI

● Cu multă nerăbdare așteaptă pionierii și școlarii din comuna Racovița, raionul Pitești, măreața zi de 23 August. În aceste zile „artiștii" au mult de lucru. Corul repetă cîntece, soliștii și recitatorii se întrec în măiestrie. Programul artistic îl vor prezenta în sala căminului cultural, iar seara vor aprinde focul de tabără în jurul căruia vor spune ghicitori, vor cînta, slăvind cei douăzeci de ani de viață liberă.

Tot în cinstea măreței sărbători, pionierii și școlarii vor înfrumuseța comuna, văruind gardurile, curățind spațiile verzi,

● Un dar minunat vor primi pionierii și școlarii din comuna Săcel, raionul Sibiu, o dată cu sărbătoarea eliberării: un nou local de școală. Lucrările sînt pe terminate și printre constructori zărești la lucru și... cravatele roșii. După puterile lor, pionierii dau o mînă de ajutor.

Printre cei mai harnici se numără și pionierele Pop Rodica din clasa a VI-a și Mărgineanu Elena din clasa a VII-a.

Marș pionieresc

De sus, de la Cetățuie, ca și de pe dealul Galatei, cît cuprinzi cu privirea ți se înfățișează în toată măreția bătrînul și totuși veșnic tînărul Iași. Salba de blocuri începe să se unească. De pe acum nu mai observi distanțele dintre noile blocuri din Piața Unirii și noul cartier de pe malul Bahluiului, dintre Socola și centru. Dar cel mai mult te impresionează însă Iașul industrial, Iașul uzinelor și fabricilor. Un grup numeros de pionieri și școlari de la tabăra locală a Școlii generale de 8 ani nr. 14 din Iași se află în drumeție pe Cetățuie. Privind de aici, se naște o inițiativă.

— Să facem un marș pionieresc, propune Topor Vasile, președintele unității.

— Cronicarii unității să-și ascută creioanele — glumește Gherini Marcel. Au multe de însemnat.

Într-adevăr, așa a și fost. Primul popas l-au făcut la Fabrica de ulei „Unirea", fabrică construită în întregime în anii noștri de democrație populară. Din secție în secție ei observă întregul proces de fabricație, mașinile automate, dar mai ales felul în care lucrează muncitorii, entuziasmul lor.

În altă zi au organizat o vizită la Întreprinderea de mase plastice. Dispecerii au condus pionierii prin fabrică, iar la plecare le-au dăruit diferite plăcuțe, țevi, sticle — produse ale fabricii.

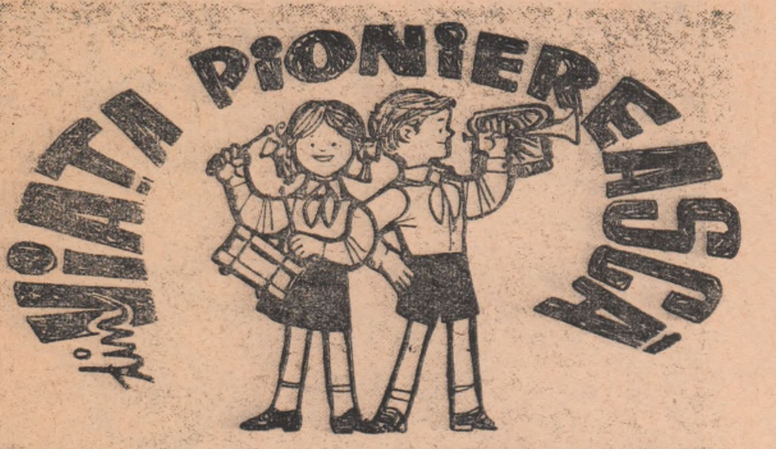
— Păstrați-le la camera pionierilor și să vă amintiți de noi, le-a spus un muncitor.

Alte obiective importante ale orașului își așteaptă oaspeții. În programul de activități al taberei mai e prevăzută o vizită la Fabrica de mobilă și la Fabrica chimică.

Marșul pionieresc în zona industrială a orașului Iași e o acțiune organizată în cinstea zilei de 23 August, măreața sărbătoare a poporului nostru. Și în acest fel, pionierii vor să cunoască politica partidului nostru, realizările sale.

CRISTINA ANDREI

Fotografii: GR. PREPELIȚA

Pionierii de la Școala medie „I. L. Caragiale" din București au pornit în excursie. In drum spre Brașov un popas într-o poieniță de pe Valea Prahovei e binevenit.

Foto : GR. PREPELIȚA

In ajutorul activului de pionieri

VARĂ PIONIEREASCĂ

Sunetele vesele ale goarnei pionierești străbat zarea pînă departe. Sus, pe catarg flutură în bătaia vîntului tricolorul taberei Așa cum se profilează pe azurul cerului pare ca o chemare Și chiar așa este : o chemare care spune că începe o nouă zi de tabără, cu jocuri, plimbări și zeci de surprize. Vacanța, în familia pionierească, este plină de farmec, cu atît mai mult, cu cît și-o pregătesc ei, pionierii.

Un scurt popas

Inchideți puțin ochii și închipuiți-vă... La marginea satului un rîuleț cu apele limpezi se rostogolește vesel, o geană de pădure cu umbră dulce, o poieniță numai cu iarbă proaspătă, cu miros de sulfină. Și-apoi o porțiune de loc întins parcă anume pentru sport Da, intr-adevăr, bun loc și frumos Președinta unității, Pascu Doina, împreună cu Botea Ion, Cristina Sorin și alți președinți de detașament, cu ajutorul instructorului superior nu s-au lăsat pînă n-au făcut tot ce trebuia pentru ca locul ales pentru tabără să arate așa cum trebuie.

Cutia cu surprize

Strînși în jurul mesei, înarmați cu creioane și caiete, pionierii din activ notează de zor. In fiecare zi copiii din tabără vin cu diferite propuneri, iar activul are datoria să le ia în seamă.

Iată cîteva din ele :

„Ierbarele folosite ca material didactic au început să se strice. Ar fi bine să facem altele".

„De ce n-ar funcționa cercul de artă dramatică și vara ? Ar putea pregăti pentru tabără cîteva dramatizări din basme".

Ideea a plăcut atît de mult, încît la ora aceasta cîteva costume sînt gata.

Dar pionierii nu s-au oprit aici. Ei știau că tatăl lui Țînțaru Florea lucrează la Combinatul chimic de la Tr. Măgurele.

„Să mergem într-o excursie la Tr. Măgurele, în vizită la combinat", a propus un pionier. Și tot el a adăugat : „acolo vom putea vedea și cetatea de la Turnu, cetate ce ne vorbește de luptele lui Mircea cu turcii".

Și uite așa s-au mai propus un concurs de pescuit, meciuri de volei și handbal cu pionierii din comunele vecine...

Chiar pentru activitățile tradiționale pionierii au ținut să adauge ceva nou. Așa, de pildă, au propus o excursie mai deosebită. Intr-un punct să se întîlnească cu pionierii de la Viișoara ,să pornească împreună cu cei din Suhaia și laolaltă să meargă pînă la lac unde să aibă loc o plimbare cu bărcile, urmată de un concurs de cîntece și ghicitori.

Inițiative interesante

Pionierii s-au gîndit să întîmpine marea sărbătoare — 23 August — în mod deosebit. Așa că și-au propus : o întîlnire cu un activist de partid care să povestească despre zilele insurecției din August 1944, o expoziție de cusături românești, discuții despre cărți care înfățișează eroismul ostașilor romîni în luptele pentru alungarea fasciștilor. Și în ajunul sărbătorii — un foc de tabără, dar care și el va fi mai altfel decît în alți ani.

Inchipuiți-vă, la aceeași oră, în amurg, pionierii din comunele învecinate Viișoara, Vînători și Piatra, împreună cu cei din Lisa vor aprinde focul. Goarna pionierească va răsuna din toate zările deodată și la aceeași oră se va înălța, rostită din adîncul inimii, o poezie de mulțumire partidului pentru copilăria fericită.

Multe din aceste activități au și început să se desfășoare. Activul pionieresc al taberei locale din comuna *Lisa*, raionul *Zimnicea*, continuă să dea viață și altor inițiative interesante care vin din rîndurile pionierilor.

B. CARAGIALE

Steluțele din coloana pionierilor

Străbat Țara Dornelor. La dreapta, lîngă șosea, un catarg pe care flutură drapelul tricolor al patriei se ia la întrecere cu înălțimea brazilor seculari. Liniștea pădurii e întreruptă de freamătul vesel al vieții de tabără. Am ajuns la tabăra centrală de pionieri și școlari de la Bucșoaia. Aici și-au dat întîlnire aproape 1 000 de copii din regiunile Maramureș, Iași și Suceava.

Sînt înconjurat de o mulțime de pionieri. Toți sînt veseli, curați, sănătoși. Fără nici o introducere, fiecare, pe nerăsuflate vrea să-mi povestească despre viața și activitatea din tabără Mă uit la ei. Pe piepturile multora strălucesc distincțiile pionierești. Pioniera Banțu Ana din clasa a VII-a a Școlii generale de 8 ani nr. 2 din Huși, deține deja ambele steluțe. A doua a fost obținută chiar în ziua terminării anului școlar și venea să sublinieze activitatea ei din clasa a VI-a. Pioniera Russindelar Marina din Rădăuți, o fetiță măruntică, cu ochi vioi, îmi spune că vrea să obțină a doua steluță cît mai curînd „In orice caz, vreau să defilez de 23 August cu steluța pe piept !".

Intr-adevăr, activitatea de tabără oferă multe posibilități și în acest sens. Nu de mult, pe detașamente, copiii au vizitat în comuna Frasin casa memorială „Constantin Ivănuș", iar pioniera Onofrei Georgeta din Iași mi-a povestit că detașamentul ei a ieșit primul în jocul de orientare turistică „Căutați plicul". Acest concurs l-au cîștigat mai ales datorită iscusinței celor trei înaintași, cît și răspunsurilor precise pe care le-au dat membrii detașamentului în legătură cu realizările construcției socialismului din țara noastră.

Spartachiada taberei cunoaște și ea o largă participare. Deocamdată se știu numai campionii la șah și alergări. Printre aceștia s-au evidențiat Onofrei Genoveva din Burdujeni, Airinei Mihai din Suceava și Galan Eugen din comuna Goinești, raionul Fălticeni.

La plecare copiii m-au asigurat că pe piepturile lor vor înflori cît mai multe steluțe purpurii. Intr-adevăr, aceasta va fi o dovadă a dragostei lor pentru patrie, a felului cum cinstesc ei marea noastră sărbătoare.

DORIN NISTOR

Al VII-lea concurs al artiștilor amatori

Bucureștiul răsună de cîntece. A început tradiționalul concurs al artiștilor amatori. Intre 10 și 18 august a.c. pe scena Teatrului C.C.S., rînd pe rînd, își fac apariția coruri, echipe de dansuri, orchestre simfonice și de mandoline, fanfare, brigăzi artistice de agitație, soliști instrumentiști sau vocali. La finală participă peste 17 000 de artiști amatori. In cadrul concursului închinat cu entuziasm sărbătoririi celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, multe formații au dovedit o bună pregătire, fapt ce a făcut să se califice în faza finală 325 de formații și 276 de soliști.

In afară de concurs, în unele piețe ale Capitalei — Republicii sau Vitan, pe estradele din parcul Herăstrău sau din Militari, la teatrele de vară „23 August" și „N. Bălcescu", la Casa prieteniei romîno-sovietice, vor avea loc nenumărate spectacole De asemenea, s-a amenajat, în mod special, o estradă pe... lacul Herăstrău. In lumina reflectoarelor, a jocului de artificii, artiștii amatori ai sindicatelor, împreună cu solii artei amatoare din cadrul așezămintelor culturale, veniți la concurs, ne vor prezenta cele mai frumoase cîntece și dansuri din folclorul nostru, vor vorbi, prin intermediul artei, despre viața noastră nouă, fericită.

ZIUA PRESEI ROMINE

La 15 august sărbătorim Ziua presei romîne. Această sărbătoare ne amintește de acea zi de august 1931, cînd, în adîncă ilegalitate, a apărut ziarul „Scînteia", organul de presă al Partidului Comunist din Romînia.

Astăzi, prin grija partidului și cititorii mici — purtătorii cravatelor roșii — au gazetele și revistele lor ca „Scînteia pionierului", „Pionir", „Cravata roșie", „Luminița" ș.a. Prin intermediul acestor publicații, copiii vorbesc despre viața lor fericită, află multe aspecte din munca entuziastă a părinților și fraților lor mai mari pentru înflorirea patriei socialiste.

La Ziua cititorilor „Scînteii pionierului"

În apropierea orașului Baia Mare, sus în munți, acolo unde freamătul brazilor cîntă parcă, este așezată Tabăra regională de pionieri și școlari Izvoare.

De dimineață, la ridicarea drapelului tricolor al taberei, glasurile copiilor au răsunat cu mai multă voioșie peste văile din jur. Pe fețele tuturor se deslușeau nerăbdarea, bucuria de a participa la ziua cititorilor „Scînteii pionierului" organizată de redacția gazetei noastre.

După cîteva cîntece pionierești, copiii au vorbit despre gazeta lor, despre bucuria cu care citesc vești din vacanță, despre cîntece, poezii, desene apărute. Pionierul Suciu Gheorghe, președintele unității ne-a arătat printre altele:

— Și noi, ca toți copiii patriei, trăim aici zile minunate de vacanță. Ne vom aminti cu drag de excursia de la Cheile Tătaru, de peripețiile avute la strînsul smeurei, de focul de tabără închinat zilei de 23 August, de antrenantul campionat de fotbal al taberei.

Cu prilejul acestei acțiuni mulți băieți și fete au participat la concursurile de cîntece și poezii unde pionierii clasați pe primele locuri, au primit numeroase premii — jocuri și cărți — din partea redacției.

Spre seară, în tabără, și-a făcut apariția Ileana Cosînzeana, care nu era altcineva decît pioniera Onofrei Eugenia, și așa s-a deschis carnavalul veseliei!

L. VIȘAN

CORESPONDENȚI FRUNTAȘI

Flăcău Elisabeta, clasa a VII-a, Școala de 8 ani Redea, raionul Caracal, este o veche corespondentă a gazetei. Pionieră fruntașă la învățătură, trimite corespondențe interesante, iar unele dintre ele au fost publicate în gazetă.

Mîndraș I. Constantin, clasa a V-a, grupul școlar „Simion Bărnuțiu" din Zalău. Este președinte de detașament, bun corespondent al gazetei „Scînteia pionierului". Se numără printre primii participanți la concursul „Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă".

Seninul zîmbetului...

Sîntem în plină vacanță și excursiile, taberele la munte și la mare, care au devenit în cei douăzeci de ani tradiții ale vacanței copiilor sînt și ele în toi. Copii pe care îi prețuiam în timpul anului școlar pentru sîrguința lor la învățătură ca Matea Margareta din Șerpeuș, raionul Chișineu-Criș, (care a terminat clasa a V-a cu media 10 și a avut o bogată activitate pionierească), sau Turc Marcel din Dobrești, raionul Beiuș (pe care l-am cunoscut la Năvodari, anul trecut, și care a terminat clasa a V-a cu media 9,93) i-am întîlnit în tabăra regională de la Dezna. Erau bronzați și mai grăsuți decît îi știam. Tocmai se întorceau dintr-o excursie de o zi pe care o făcuseră la colegii lor de la Moneasa, altă tabără regională. A doua zi i-am însoțit într-o drumeție de cîteva ore la ruinele cetății Dezna. La întoarcere am cules fragi, iar aerul răcoros al pădurii vibra, plin de cîntecele pionierilor. Am prînzit cu poftă și ne-am odihnit, apoi pînă seara la cină curtea taberei a devenit o adevărată țară a jocului. Și jocurile parcă erau mai interesante, mai inventive decît cele ale copilăriei mele, așa că n-am putut să le refuz invitația. Ne-am jucat împreună.

Dar vacanța le va aduce copiilor noi daruri. În anul școlar care va începe la toamnă în întreaga țară, prin grija partidului și guvernului, școlarii noștri vor mai primi 4 600 de săli noi de clasă. Am văzut localul nou al Școlii medii din comuna Vicovul de Sus, raionul Rădăuți. Tovarășul director Ilie Tipa mi-a spus că stadiul înaintat al construcției se datorește și aportului pionierilor, care au dat cărămizi la mînă, au ajutat la degajarea construcțiilor de moloz, la transportul mortarului etc.

Dar grija partidului pentru tinerele vlăstare nu se mărginește numai la organizarea unei vacanțe plăcute, la construirea de școli noi. Vacanța este și un răgaz pentru aprovizionarea gratuită a școlarilor cu manuale noi. Manualul este tovarășul drag al școlarului. Am văzut-o pe Nisioi Lucia, președinta unității de la Școala generală de 8 ani nr. 2 din Cîmpulung-Moldovenesc, care tocmai examina curioasă un manual nou. Împreună cu Cerbu Elvira și cu alte colege, ea ajută la descărcarea și depozitarea noilor manuale.

Cînd ele erau în clasa I încă nu primeau manuale gratuit. Se uitau la abecedarele frumos colorate, atractive, ale celor ce vor păși la toamnă pentru prima dată pragul școlii. Zîmbeau. Iar eu le-am înțeles seninul zîmbetului: viața noastră devine în fiecare zi mai fericită.

DORIN MANEȚIU

Însemnări din tabără

Undeva, nu prea departe de țărm, strălucesc turnurile unui „castel medieval". Aneta — elevă în clasa a VI-a B de la Școala generală de 8 ani nr. 9 din Tg. Mureș — se căznește să-i întărească zidurile dinspre mare. Aneta a învățat să modeleze pămîntul la Școala de arte plastice din orașul ei natal. Aici, în tabăra de pionieri de la Năvodari, unde are atîta nisip și apă, e ca la ea acasă. Păcat că nu a fost mai prevăzătoare cînd a proiectat castelul. E prea aproape de valuri. Ori, cine știe, poate l-a făcut anume atît de aproape?! Colegele de detașament, cu care a făcut cunoștință și s-a împrietenit încă din primele zile — Mureșan Viorica, Palade Elena, Bucur Maria, Lucaci Ileana — îi sar în ajutor. Zidul dinspre mare a fost întărit. Valurile vin însă iar și-l surpă pînă la jumătate. Dar colegele Anetei nu se descurajează.

Pînă la masa de prînz a mai rămas o jumătate de oră. Cel mai lung timp din cîte s-au cunoscut vreodată. În jumătatea asta de oră te poți spăla pe mîini, poți să-ți pui costumul de baie la uscat, să-ți speli o batistă sau niște ciorapi, să-ți cauți lucrurile uitate pe plajă (cineva are grijă totdeauna să le ducă la Camera pionierilor), să joci o partidă de șah cu un prieten din Moldova, din Banat sau din Oaș, să faci o plimbare pînă la chioșcul cu răcoritoare sau la poștă ca să pui o carte poștală ilustrată.

În drum spre unul din pavilioane, o întîlnesc pe Dima Adriana, pionieră în clasa a V-a la Școala generală de 8 ani din Herculane. Duce în brațe un întreg bazar: doi papucei din scoici de mare, un vaporaș, o ramă pentru fotografii, un șirag de mărgele...

O întreb mirat:

— Ce faci cu-atîtea lucruri?

Adriana spune cu o bucurie abia reținută:

— Pentru cei de-acasă.

În dormitorul detașamentului nr. 9, unitatea nr. 3, îi întîlnesc pe Nacu Constantin — pionier în clasa a V-a la Școala generală de 8 ani nr. 70 din București — și pe Baghiu Marius — de la Școala de 8 ani din Luduș. Constantin și Marius sînt foarte buni prieteni. Paturile lor sînt așezate în locuri diferite — — unul într-un capăt al dormitorului, altul în celălalt capăt. Asta însă nu-i o piedică — prietenia lor s-a legat prin fire trainice. Își povestesc unul altuia lucruri interesante și noi, se plimbă, joacă șah, merg la plajă sau îl ascultă amîndoi pe Ailoaie Dan, care spune basme și povești, seara, înainte de stingere. Tot dormitorul ascultă încordat firul vrăjit al întîmplărilor.

În prima seară, pe Nacu Constantin l-a prins somnul. Marius i-a povestit a doua zi mai departe basmul, auzit de la bunicul de 12 ani. De-atunci au rămas buni prieteni. Așa se leagă, aici, prieteniile...

COSTACHE ANTON

Amintire de la mare.

CUM NE COMPORTĂM

Albă ca Zăpada și... cele șapte „mame"

De fapt întîmplarea de față n-are legătură cu povestea. Eroinei noastre, deși o cheamă Ileana, i se mai spune și Albă ca Zăpada. E blondă și mereu îmbrăcată în alb. Ea însă nu trăiește în casa celor șapte pitici, ci în casa ei au venit... șapte mame.

Ce mai vorbă lungă, mai bine să vă explic cum s-au petrecut lucrurile. În Capitală, pe bulevardul dr. Marinescu la nr. 52 locuiesc cîteva familii. Tovarășa Pintilie de la o vreme nu prea se simte sănătoasă. Bineînțeles că a mers la medic.

— Vă trebuie cîteva zile de spitalizare, i-a spus acesta.

Cum să plece la spital? Cu cine s-o lase pe Ilenuța? Abia are trei ani. După-amiază era simplu, ar fi stat cu tata, dar dimineața... Auzind aceasta, pioniera Bunescu Eugenia de la Școala medie „Gh. Lazăr" s-a oferit să stea cu fetița. La început tovarășa Pintilie nici n-a vrut să audă. „Cum să las copilul pe mîna altui copil?".

A venit însă mama Eugeniei, s-au sfătuit îndelung împreună și așa a rămas. Pentru cîteva zile Eugenia va fi „mama" fetiței.

Și povestea începu.

— E ora mesei, o scoală gingaș Eugenia. Hai la spălat.

Ilenuța deschide un ochi, apoi pe celălalt și negăsindu-și mama dă să plîngă.

— Fii cuminte, o mîngîie Eugenia. Acuși vine mama.

Și Ilenuța se scoală, se spală, mănîncă. După aceea urmează plimbarea în Grădina botanică, povești și jocuri cu mingea. Programul Ilenuței e respectat întocmai. A doua zi la fel. Dar iată că se ivesc complicații. Mîine Eugenia trebuie să meargă la tabăra locală. „Voi lipsi" se hotărăște ea, ce-i drept, cu greu, căci aveau programată o excursie la Băneasa. N-are încotro, nu poate lăsa fetița pe mîini străine! Mama însă îi promite că va avea grijă de fetiță „ca și ea". Indupleca tă Eugenia merge în excursie, dar tot timpul se gîndește la Ilenuța.

În același timp, prietenele Eugeniei au observat că le ocolește, că iese mereu la plimbare cu fetița vecinei. Curioase au întrebat-o, dar n-au aflat nici o vorbă. S-au interesat la vecini și atunci au venit cu reproșuri pentru Eugenia și cu daruri pentru Ilenuța.

— Ți-am lucrat o rochiță pentru păpușă...

— Am observat că păpușa ta n-are cearceaf la plăpumioară...

— De cînd eram mică mi-au rămas niște vase pentru bucătăria păpușii...

Ilenuța se uită mirată în jur. Se bucură de jucării, dar nu știe dacă să le primească sau nu. Fetele o îndeamnă cu atîta bucurie! Tocmai atunci intră pe ușă și mama.

— Ilenuța! Ești numai bujori! Și curată ca... Albă ca Zăpada. Da, da... Albă ca Zăpada și... cele șapte „mame".

GETA COSTIN

CUM NE COMPORTĂM

PE VALEA Almașului

Deoparte și de alta a firului de apă limpede de munte, se întind păduri nesfîrșite. Fagi și stejari vînjoși, cu veverițe ascunse în frunziș.

Cu cît urci mai sus, către izvorul de cristal, locul fagilor și stejarilor îl iau tot mai mult molizii, crescuți în forme geometrice perfecte și drepți ca lumînarea.

Mai e încă pînă la gura de exploatare Almaș, dar freamătul muncii de acolo răzbate pînă departe, printre trunchiurile fulgerate de lumină. Se aud hăulituri de îndemnuri la întrecere, zuruituri de ferăstraie, motoarele autocamioanelor la rampa de încărcare...

Deodată, de dincolo de culmea cea mai de sus și cea mai înaltă, prin fereastra albastră a cerului, își face apariția o mogîldeață: funicularul. Duce în „brațe" un trunchi uriaș, cu care trece nestingherit peste vîrful molizilor, la zece metri înălțime.

Pe măsuța așezată lîngă motorul tractorului stabil care acționează funicularul, sună un telefon.

Vasile Ciobotaru, mecanic funicularist, duce receptorul la ureche:

— Alo!... Da, a ajuns!... E la rampa de încărcare.

Urmărește cu privirea drumul trunchiului care se desface din îmbrățișarea funicularului, apoi adaugă:

— Pregătiți o nouă încărcătură!...

Funicularul face cale întoarsă. După cîteva minute, urmînd același drum aerian, dispare printre crengile brazilor.

Cu ani în urmă, în trecut, căratul lemnului de la „cioată" — cum spun muncitorii forestieri locului unde se doboară copacii, — se făcea cu boii prin hățișuri și pămînt clisos. Și de era vreme de ploaie, truda era și mai mare. Cîte o oră dura, uneori, scoaterea unui buștean la rampă. Acum, treaba aceasta este o chestiune de minute și se face, bineînțeles, cu funicularul — mijloc de transport care stă nu numai la îndemîna muncitorilor forestieri de aici, de la Almaș, dar a acelora de la Cujdel și Ploștina, Boulet și alte guri de exploatare de prin partea locului.

★

O zmucitură scurtă de cordonul fixat de motorașul cît pumnul și ferăstrăul începe să se rotească cu repeziciune, zuruind în trunchiul gros.

— Grozav mai merge! — se entuziasmează Vasile Băroi, ținîndu-l în mînă ca pe o armă cu care a pornit la atac.

Mai la o parte, comunistul Constantin Negură se „luptă" și el cu un alt copac. De fapt, ferăstrăul înfruntă tăria fibrelor împietrite sub scoarță; omul doar îl dirijează. Cîndva, tăierea se făcea cu joagărul. Ghemuit lîngă rădăcina copacului, omul trăgea de pînza de oțel pînă amețea, iar palmele i se învinețeau încleștate pe mînerele de lemn. Locul joagărului l-a luat ferăstrăul mecanic — mașină modernă, pe care o găsești acum în cel mai îndepărtat colț de pădure, împlinind, alături de funicular sau transportul auto, acțiunea de mecanizare a lucrărilor în exploatările forestiere...

★

Constantin Negură se uită la ceas:

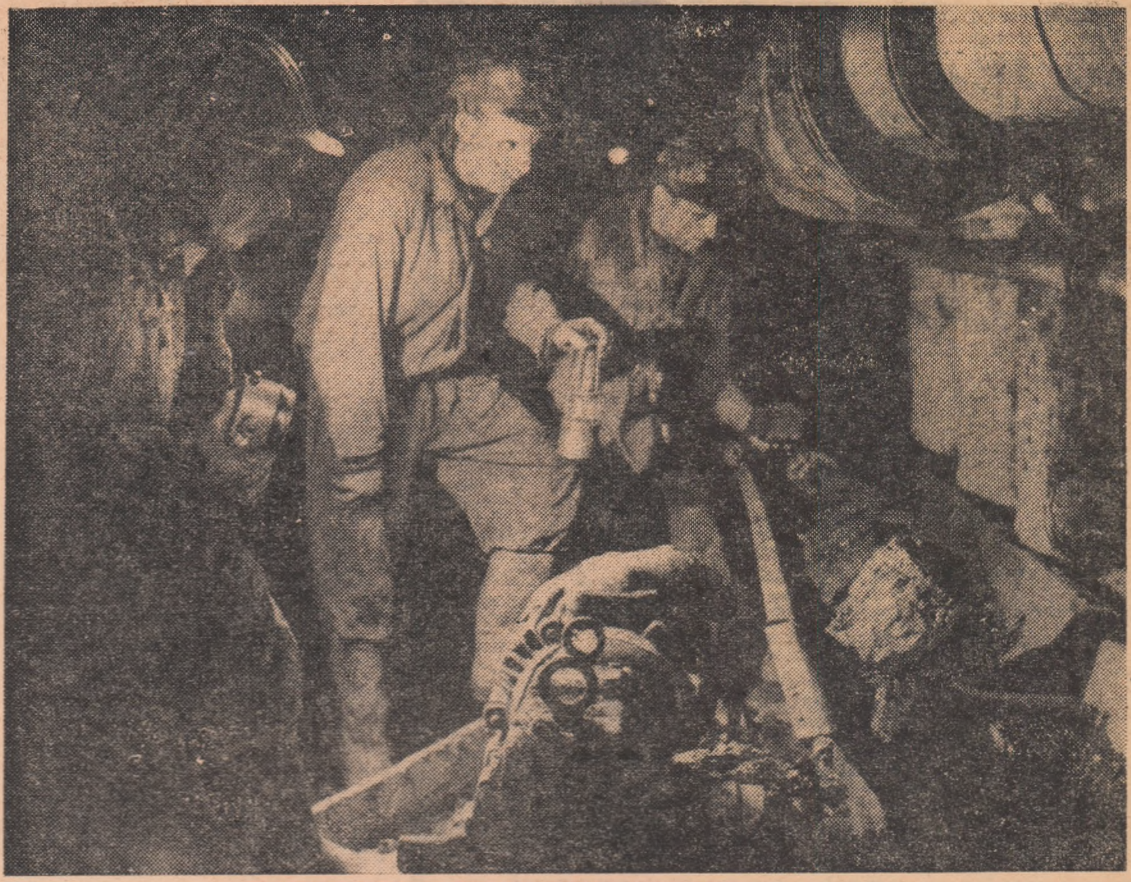
— Acuși trebuie să sosească!...

Nu termină bine vorba și se aude sunînd telefonul. De bună seamă, îi cheamă jos, la rampă, în poienița de lîngă cabană. De altfel, pentru azi au terminat lucrul, așa că pornesc la vale.

Să-i asculte cîntînd pe cei din brigada artistică, sosită de la centru, de la Piatra-Neamț...

AL. DINU-IFRIM

Un ultim control și cărbunele se va despărți de locul său de baștină. Pretutindeni unde va ajunge, în pîntecele locomotivelor sau în uzinele patriei, el va purta pecetea muncii eroice care l-a smuls pămîntului — munca minerului.

Astăzi în comuna Vinga

Străjuită de două brîie de flori multicolore, panglica șoselei de asfalt se întinde pe o distanță de cîțiva kilometri — adică atît cît ține satul. De-o parte și de alta a șoselei, case mari de zid, unele cu etaj și firme atrăgătoare, păienjeniș de fire electrice și antene de radio și televizoare, difuzoare în piață. Și, totuși, nu sîntem într-un oraș, așa cum s-ar putea crede, ci într-o localitate rurală obișnuită: comuna Vinga, raionul Arad.

Ca să înțelegeți mai bine prefacerile care au avut loc aici, în anii puterii populare, îmi explică Ștefan Balița, secretarul organizației U.T.M., ar trebui să știți și cum arăta satul acesta în trecut. Imagini din acele timpuri nu avem, iar satul, oamenii, condițiile de viață s-au transformat din temelii în acești douăzeci de ani. Cei mai în vîrstă, însă, ar putea să vă povestească multe...

Cîteva minute mai tîrziu, ne aflam în biroul președintelui comitetului executiv al sfatului popular comunal, tovarășul Anton Caraciov, un om care și-a trăit tinerețele în satul de altădată.

— Cum arăta satul în trecut? — începu tovarășul președinte. Case mici, în care locuiau oameni zilnic necăjiți ce trudeau zilnic pe pămînturile boierilor. Mai erau în sat nu mai puțin de treisprezece cîrciumi... Da, da, să nu vă mire. Iar acum? Acum priviți și dumneavoastră ce-am ridicat cu mîinile noastre: peste 250 de case noi și alte cinci-șase sute refăcute, modernizate, cămin cultural, cinematograf, complex comercial, bibliotecă, farmacie, dispensar medical, școală medie...

În piață, o firmă pe care scria cu litere mari, albe „Parcul tineretului", reține atenția.

— Este opera utemiștilor și a pionierilor, mă lămurește tovarășul Caraciov. Și, tot datorită inițiativei lor, avem aici și un ring de dans, și ronduri de flori, și spații verzi mai multe, și terenuri de sport.

Seara, cînd am plecat din sat, pe ulițe și la ferestre sclipeau mii de licurici, în piață cîntau difuzoarele, iar la cinematograf începuse să ruleze ultimul spectacol cu filmul „Un surîs în plină vară".

Și totuși, nu eram într-un oraș, ci într-o localitate rurală, cum sînt atîtea în patria noastră socialistă.

A. MIRCEA

Mesteacănul alb

Ei au luptat în august

Valea se întinde moale la poalele codrului adînc, de nepătruns, care foșnește tainic. Și-n mijlocul văii, rătăcit parcă de ai săi, înfruntă furtunile maiestuos un mesteacăn alb. În nopțile cu lună, argintul hainelor sale se vede încă de departe, iar vara, ziua, cînd soarele dogorește, mulți drumeți își află acolo, sub acoperișul prietenesc, ocrotire umbroasă la ultimul popas înainte de răcoarea codrului. Dar aici, sub acest copac falnic a văzut răsărind pentru ultima oară soarele cald al patriei sale privirea albastră a unui tînăr partizan.

... Îl chema Nicolae. Venise — trimis de celula Uniunii Tineretului Comunist — de la o mare uzină din Banat. Nu venise singur. Detașamentului de partizani din munți i se alăturau mereu și mereu luptători curajoși, adevărați răzbunători ai poporului.

Acum, nici fasciștii germani și nici jandarmii antonescieni nu se mai plimbau în voie, singuri și plini de sine. Umblau numai în grupuri, înarmați, pîndind continuu să nu fie atacați. Dar cu toate măsurile lor de pază, cîte trenuri, încărcate cu arme și muniții pentru front, n-au sărit în aer, cîte linii telefonice n-au fost distruse, cîți fasciști nu-și aflaseră moartea! Și detașamentul ființa abia de o lună!

În acest detașament de viteji a învățat Nicolae ce-i lupta, dorința aprigă de-a învinge, de-a împlini cuvîntul partidului, care cerea ca dușmanul, fasciștii, să fie loviți oriunde și oricum.

Și într-o noapte, Nicolae a plecat în misiune. Împreună cu trei tovarăși trebuia să dinamiteze calea ferată pe unde avea să treacă un tren militar către front.

Totul a mers bine pînă în clipa în care au început să străbată valea către codrul prieten. Atunci, în noaptea cu lună, i-a zărit o patrulă de jandarmi. Și acolo, sub mesteacănul acela uriaș din vale și-au căutat partizanii adăpost.

Mitraliera jandarmilor a început prin a „mătura" coroana uriașă a copacului. Apoi a coborît potopul ei de gloanțe mai jos, către tulpina care-i ocrotea pe partizani. Dar feriți de ea, partizanii trăgeau și ei. Gloanțele le erau însă pe sfîrșite... Și dacă s-ar fi retras către codru, jandarmii fasciști le-ar fi luat urma.

— Totul e simplu — a șoptit Nicolae tovarășilor — lăsați-mi o parte din gloanțele voastre, eu îi voi ține pe loc, iar voi vă strecurați în pădure...

Cu inima îndurerată s-au despărțit partizanii de veselul Nicolae.

— Ne vom întoarce cu ajutoare!... au promis ei. Și s-au îndepărtat, tîrîș.

Nicolae trăgea într-una. Schimba locul, fulgerător, să nu descopere fasciștii că a rămas sub mesteacăn un singur om. Trăgea și adesea răcnetele celor ce-l atacau vesteau sigur că nu-și greșea ținta.

Undeva, către răsărit, soarele cald, de început de august, mijea, înroșind treptat zarea.

— Un ultim efort — gîndi Nicolae.

Sări către partea opusă — al cîtelea salt, oare? — dar un glonț îl lovi în plin. O durere ascuțită îi răscoli pieptul. O moleșeală cumplită îl cuprinse și, într-o ultimă sforțare, se întoarse cu fața în sus, către ziua ce se vestea viorie.

Undeva, nu prea departe, la linia ferată, se auzi pufăitul agasant al unei locomotive. „Trenul... militar!..." gemu Nicolae. Și cînd ochii se împăienjeniră, vestindu-i moartea, auzi explozia aceea ce cutremura crugul ori de cîte ori sărea în aer vreun tren.

Și pleoapele îi căzură grele peste privirea sa de azur.

Numai mesteacănul alb, sub care visa adesea Nicolae să vină să se odihnească duminicile, după eliberare, foșnea tainic și dureros, de parcă el singur, în numele acestui pămînt drag, îl plîngea pe erou.

EMIL EMANOIL

FILE de ISTORIE 3

de conf. univ. V. HURMUZ
CANDIDAT ÎN ȘTIINȚE ISTORICE

Victoria insurecției armate a deschis calea unei vieți noi pentru poporul nostru. Masele muncitoare din Capitală, ca și din întreaga țară, au primit cu un entuziasm de nedescris vestea răsturnării guvernului Antonescu. Ele sperau — și nu s-au înșelat — că pe viitor viața lor se va schimba spre mai bine. Dar, deși clasele exploatatoare, și în special vîrfurile cele mai reacționare, au primit o puternică lovitură prin victoria insurecției, ele aveau să lupte și în viitor pentru a-și menține pozițiile lor de clasă. Drumul deschis de insurecție avea încă multe ocoluri și obstacole, pe care masele muncitoare, sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist din Romînia, trebuia să le cucerească, să le netezească. Lupta nu a fost de loc ușoară. Masele au învins pentru că au avut în partidul comunist un cîrmaci sigur și iscusit.

Primul guvern, instaurat în noaptea de 23–24 August, în frunte cu generalul Sănătescu, în care majoritatea o aveau forțele reacționare, a adoptat, sub presiunea maselor și a forțelor democratice din guvern, o serie de măsuri în folosul maselor. A fost semnată convenția de armistițiu cu Uniunea Sovietică, a fost de acord cu întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, au fost eliberați deținuții politici din lagăre și închisori, organizațiile democratice au primit dreptul la activitate legală.

Monarhia și conducătorii partidelor „istorice“ (Maniu și Brătianu) au încercat după 23 August să folosească răsturnarea dictaturii militaro-fasciste în scopurile lor de clasă, să dea un alt curs politicii interne și externe decît cel preconizat pe care-l doreau masele largi, conduse de P.C.R.

Împotriva acestor tendințe, P.C.R., paralel cu lupta de mobilizare a tuturor forțelor pentru participarea la coaliția antihitleristă, a continuat lupta pentru ca Romînia să devină un stat democrat, în care transformările ce urmau să fi împlinite să fie spre binele celor mulți.

Guvernul Sănătescu, care a încercat să întreprindă o serie de acțiuni împotriva maselor și intereselor țării, după o remaniere din octombrie 1944, a trebuit să-și dea dimisia în decembrie 1944. Încercarea reacțiunii interne și internaționale de a induce în eroare poporul muncitor, prin aducerea la guvern a generalului Rădescu, a fost zădărnicită și zdrobită; *mobilizate și conduse de P.C.R., masele populare au reușit ca la 6 martie 1945 să instaureze primul guvern cu adevărat democratic din istoria patriei, guvernul condus de eminentul om politic Dr. Petru Groza.* Guvernul de la 6 martie a luat o serie de măsuri care să ducă la întărirea statului democrat-popular, la desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și la pregătirea drumului revoluției socialiste.

Legiferînd reforma agrară la 22 martie 1945, guvernul a consemnat prin lege ceea ce, de fapt, țăranii — conduși de comuniști — înfăptuiseră pînă atunci: reforma agrară de jos în sus. Peste un milion de țărani au primit pămînt, iar moșierimea a fost desființată ca clasă și, o dată cu ea, și resturile semifeudale din agricultură. Statutul naționalităților — care acorda drepturi egale cetățenilor, indiferent de naționalitate, — a putut să fie pus în practică, ceea ce a determinat ca oamenii muncii aparținînd diferitelor minorități să participe cu deosebit entuziasm alături de muncitorii romîni la consolidarea noului regim. Eforturile poporului nostru pentru a trimite pe front alimente, mașini și muniții, au devenit mai susținute.

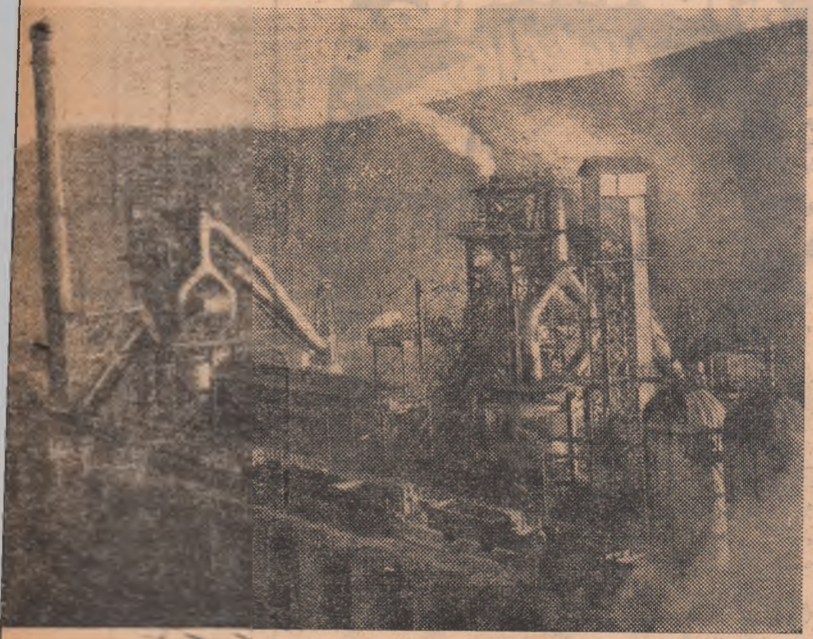
După terminarea războiului antihitlerist, în fața Partidului Comunist se deschideau perspectivele luminoase ale viitoarei Romînii. La Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu clarviziunea adevăratului conducător de partid, înarmat cu învățătura marxist-leninistă, a făcut analiza trecutului greu și a arătat zorile viitorului. Dintr-o țară „eminamente agrară“, înapoiată, trebuia să facem din Romînia o țară industrială. Dînd viață hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R., care a pus cu toată tăria problema industrializării socialiste, și a electrificării țării, oamenii muncii, conduși de comuniști, au trecut la transformarea industriei de război în industrie de pace și, pe baza folosirii raționale a bogățiilor țării, pe baza elanului și priceperii clasei muncitoare, au început să schimbe fața țării.

Anul 1946 a fost plin de lupte și cuceriri. Învingînd împotrivirea cercurilor imperialiste apusene, statul nostru a respins orice amestec al acestora în treburile interne. În urma Conferinței de la Moscova, Statele Unite și Anglia recunosc guvernul instaurat la 6 Martie în țara noastră. În țară, partidele „istorice“ încercau să saboteze activitatea guvernului atît pe plan economic cît și politic. Printr-o serie de legi și de măsuri și mobilizînd masele largi ale celor ce muncesc, guvernul dr. Petru Groza reușește să stăvilească specula, să mărească producția, să învingă greutățile de aprovizionare cu alimente cauzate de secetă.

Pe plan politic, Partidul Comunist pregătește marea bătălie a alegerilor. Grupînd toate forțele democratice în Blocul Partidelor Democratice, la alegerile parlamentare din noiembrie 1946 forțele cele mai democrate, în frunte cu P.C.R., obțin o mare victorie: peste 80 la sută din voturi sînt date B.P.D. Partidele național-liberal și național-țărănesc sînt zdrobite și demascate în fața maselor. Ele încep să dispară de pe arena istorică și, ca fiara rănită, încearcă cu disperare să organizeze comploturi, să săvîrșească acte de teroare, asasinate. Oamenii muncii, călăuziți de partid, au știut însă să le dea riposta cuvenită. Anul 1947 aduce victoria deplină a forțelor democratice. Noul parlament ales în urma alegerilor a ajutat guvernului democratic să întreprindă o serie de măsuri și să adopte o serie de legi anticapitaliste. Etatizarea Băncii Naționale, reorganizarea Ministerului Industriei și Comerțului, înființarea oficiilor industriale, organizarea controlului muncitoresc, ca și reforma monetară din august 1947, sînt doar cîteva din lanțul victoriilor.

Transformările și succesele obținute în a doua parte a anului 1947 nu mai făceau posibilă colaborarea cu gruparea burgheziei liberale a lui Tătărăscu din guvernul de la 6 martie, grupare ce se transformase într-o frînă în calea progresului țării. Gruparea aceasta a trebuit să părăsească guvernul, locul ei fiind ocupat de forțe profund democratice.

După înlăturarea grupării lui Tătărăscu, monarhia — această caracatiță uriașă care a supt din trupul țării și al poporului sînge pe care-l transforma în aur — rămăsese singura forță în agonie pe care se mai baza reacțiunea internă și internațională. *La 30 Decembrie 1947, masele muncitoare conduse de partid au alungat din țară și acest ultim stîlp al reacțiunii; proclamîndu-se Republica Populară Romînă, stat al dictaturii proletariatului, poporul nostru a pornit ferm pe calea construirii socialismului.*

Reșița și-a schimbat radical înfățișarea în anii construcției socialiste. În fotografie: Cele două furnale de 700 mc, care produc anual de 4 ori mai multă fontă decît întreaga industrie siderurgică din anul 1938.

BĂIATUL CU OCHI ALBAȘTRI...

Haralambie Pănoiu, din comuna Budeni, era un băiat micuț de stat, copilăros la înfățișare, cu ochi albaștri și pistruiat pe obraji. Sărac și orfan de tată, de mic copil a fost nevoit să argățească la curtea celui mai bogat om din sat.

Într-o seară, pe la începutul iernii 1944-1945, Haralambie a aflat că, la chemarea Partidului Comunist din Romînia, mulți tineri plecau pe front, să lupte cu arma în mînă împotriva cotropitorilor hitleriști.

A doua zi, împreună cu doi flăcăi din sat, se afla și el la sediul organizației județene de partid din Tg. Jiu.

— Noi sîntem din Budeni, vrem să plecăm pe front, s-au prezentat ei secretarului.

Secretarul a stat de vorbă cu ei. Haralambie a avut prilejul să-i destăinuiască secretarului o mulțime de fapte din viața lui. Un singur lucru nu i-a mărturisit: nu i-a spus adevărata vîrstă pe care o avea: 16 ani și cîteva luni. Ca să plece pe front, a declarat că are 18 ani împliniți. La fel a declarat și ofițerilor din unitatea în care s-a înrolat voluntar.

★

Unitatea din care făcea parte Haralambie, se afla în masivul Javorina, în zona satelor Iablonovce și Badan din Cehoslovacia; își avea poziția de luptă la sud-vest de cota 568.

Haralambie Pănoiu, pistolar în compania a 5-a, a primit „botezul focului“ în luptele grele duse pentru smulgerea din mîinile hitleriștilor a acestei înălțimi. Din primele acțiuni el s-a remarcat a fi un grenadier iscusit.

În toiul unei lupte, subunitatea din care făcea parte fusese oprită de focul năprasnic al unor arme automate dușmane.

— Să bată artileria! erau de părere unii luptători. Comandantul însă, luă altă hotărîre:

— Grenadele, pregătiți grenadele! Băieți, cine se oferă pentru această misiune?

Printre ostașii care s-au prezentat se număra și Haralambie Pănoiu. În timp ce subunitatea a dezlănțuit frontal un foc năprasnic de gloanțe, mănunchiul de grenadieri, care făcuse un ocol prin spatele poziției dușmane, s-a năpustit asupra rezistențelor inamice. În scurt timp, armele automate ale fasciștilor și-au încetat răpăitul. Subunitatea și-a putut relua înaintarea.

...Zorii zilei de 14 martie, undeva pe direcția rîului Hron. Un nou ordin de atac — un atac prin surprindere, fără sprijinul artileriei. Compania a 5-a, în strînsă legătură cu subunitățile vecine, a pornit înaintarea spre pozițiile dușmane. Ca întotdeauna, Haralambie se afla în rîndul celor din frunte. Pentru a ajunge neobservați, cît mai aproape de amplasamentele inamice, ostașii noștri au început urcușul tîrîndu-se prin omăt. Au ajuns cu bine pe ultima treaptă a înălțimii și se pregăteau de asalt. Dar tocmai atunci, de la mică distanță, au fost întîmpinați de cîteva rafale trase cu cartușe trasoare. A urmat apoi o răpăială de gloanțe. Cei care dezlănțuiseră focul erau pîndarii de la posturile înaintate dușmane. Aceștia, cînd au simțit mișcare în preajma lor, au dat alarma prin rafale de trasoare, după care au început să se retragă. Dar n-au mai apucat să ajungă în amplasamente. S-au prăbușit loviți de plumbii ostașilor romîni, care s-au năpustit în salturi asupra fasciștilor. Haralambie a fost primul care a ajuns în linia avanposturilor inamice. Cîteva grenade azvîrlite cu dibăcie și sări în adăpostul dușmanilor, de unde începu să împroaște cu rafale de automat și grenade cuiburile de rezistență.

— După mine, băieți! Înainte!... își îndemna Haralambie tovarășii de luptă.

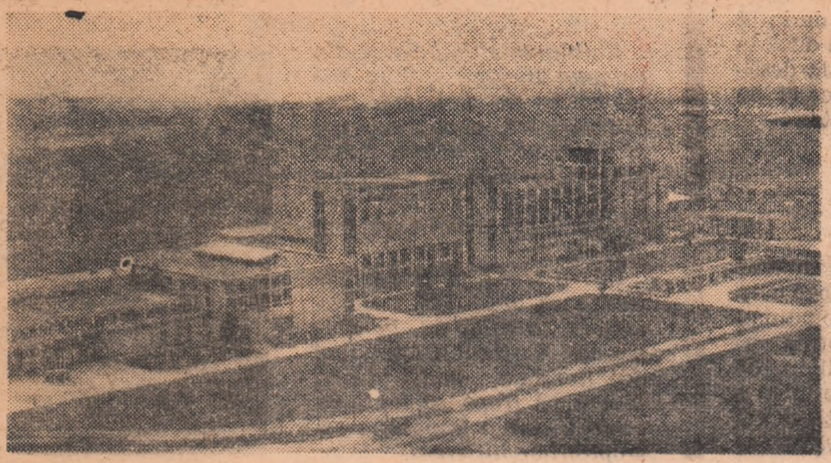
Ostașii companiei a 5-a făceau ultimele salturi. La un amplasament mai îndepărtat, fasciștii continuau să reziste, trăgînd înverșunați cu armele automate. Haralambie Pănoiu azvîrli într-acolo ultimele grenade, dar fără efect — distanța era prea mare. S-a aruncat atunci într-un iureș năvalnic, cu strigăte de „ura“ asupra amplasamentului dușmanilor. Cu rafale de automat, a scos din luptă doi dintre fasciști, iar pe restul i-a pus pe fugă. Exemplul soldatului Pănoiu a fost urmat și de ceilalți ostași ai companiei. Cuprinși de panică, fasciștii au părăsit pozițiile.

Pentru faptele sale eroice, ostașul voluntar, Haralambie Pănoiu, a fost felicitat de comandantul regimentului și propus la decorare.

Luptele de la Hron aveau să mai dureze cîteva zile. Haralambie Pănoiu însă, flăcăul cu ochi albaștri, n-a apucat să vadă sfîrșitul acestor încrîncenări și izbînda deplină. El a căzut eroic, departe, undeva pe malul stîng al rîului Hron.

V. BÎRZA

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Vă prezentăm:

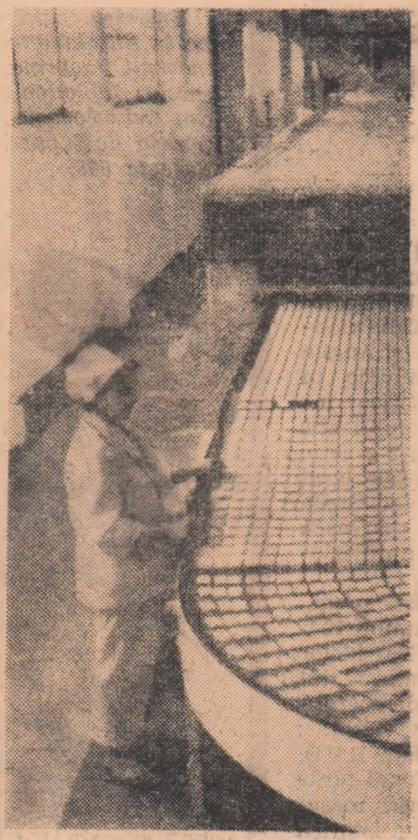
COMPLEXUL DE PANIFICAŢIE ŞI MORĂRIT DOBROGEA

De data aceasta călătorim spre litoral. Un soare fierbinte pe cerul albastru fără nici un nor şi bucuria celor care pleacă în concediu la mare ne însoţesc tot timpul. Am ajuns la Constanţa şi de aici un autobuz ne poartă pe şosea, în afara oraşului, pînă ce ne întîmpină clădiri impunătoare, în culori pastelate şi o curte plină de verdeaţă şi flori. Avem impresia că am poposit la o casă de odihnă, dar aici e cu totul altceva — e Complexul de panificaţie şi morărit Dobrogea — unul dintre cele mai moderne şi impunătoare obiective industriale realizat în ultimul timp în industria noastră alimentară. Complexul este format din 3 secţii: de morărit, de pîine şi de biscuiţi. Şi aici, ca şi la celelalte obiective industriale pe care le-am vizitat împreună, procesul de producţie e mecanizat şi automatizat în mare măsură. Cea mai mare parte a operaţiilor din procesul de producţie sînt efectuate de utilaje de înaltă tehnicitate, fiecare fază a operaţiilor fiind urmărită şi dirijată de la un tablou de comandă.

Materia primă este grîul. O dată adus în complex, este descărcat printr-un sistem de transportoare mecanice care-l duc apoi în depozitele celulare (silozuri).

Să stăm şi să privim mişcarea acestor utilaje. Grîul, ca un şuvoi de aur curge de-a lungul unui lanţ transportor care-l trimite la elevator, iar de aici el este descărcat într-un buncăr. Urmărind procesul tehnologic am ajuns la parter. O hală mare, uriaşă. Aici se află secţia valţuri. Valţurile transformă grîul în făină albă şi pufoasă. Oameni nu vezi. Personalul are mai mult rolul de a supraveghea maşinile şi de a urmări calitatea produselor.

Făina cernută la sitele plane este repartizată într-un transportor cu paleţi cu ajutorul căruia ea ajunge la un alt elevator. El transportă făina în celule la etajul V. Aici cîntare automate o cîntăresc. Tot ele o deşartă în saci, care sînt umpluţi şi trimişi pe bandă rulantă la maşina de cusut, apoi sacii sînt transportaţi la magazia de depozitare. Urmează operaţia de maturizare a făinii care durează timp de 10—15 zile, după care ea este livrată producţiei.

„Rodica", „Margareta", „Carmen", „Doina" sînt doar cîteva dintre sortimentele de biscuiţi realizate în secţia Întreprinderii „Dobrogea".

Fabrica de pîine este aprovizionată cu făină direct din silozurile morii cu ajutorul transportoarelor pneumatice. Ajungînd în sala de frămîntare, făina este cîntărită şi apoi împinsă în cuve speciale unde are loc frămîntarea cu ajutorul unor malaxoare. Coca este apoi divizată în bucăţi, cîntărită automat din nou şi i se dă forma dorită. Benzile rulante o duc mai departe, în cuptor, unde are loc procesul de coacere a pîinii. Pîinea coaptă cade pe o altă bandă transportoare care o duce la recepţie. Aici ea este pusă în lădiţe cu capacitatea de 12 bucăţi şi este depozitată timp de 3 ore în magazie. De aici este expediată la centrele de pîine.

La secţia de biscuiţi procesul de producţie este oarecum diferit. Aici, în afara componentelor care intră în aluatul necesar pîinii (apă, sare, maia) intră zahăr, glucoză, ulei hidrogenat etc., în funcţie de calitatea şi sortul biscuiţilor care urmează a fi fabricaţi. Aluatul obţinut este trecut cu ajutorul benzii transportoare la agregatul de ştanţare unde biscuiţii capătă forma dorită. De aici ei sînt trecuţi la cuptor de unde sînt trimişi la dispozitivul de stratificare. Cu ajutorul unei benzi metalice ei sînt transportaţi apoi la ambalaj, unde, cu ajutorul unor maşini speciale, biscuiţii sînt ambalaţi în pachetele de 100—300 gr sau direct în lădiţe şi transportaţi în magazia de produse. Abia de aici iau ei drumul spre consumatori. La secţia de biscuiţi a complexului sînt fabricate 15 sorturi de biscuiţi.

★

La tablourile de comandă operatorii supraveghează cu atenţie becurile mici, roşii, fiecare dintre ele indică un moment în procesul tehnologic al complexului. Echipele de mecanici supraveghează în permanenţă mecanismele automate pentru a preîntîmpina orice defecţiune. Şi aici, ca pretutindeni în patria noastră, în aceste zile oamenii muncii întîmpină marea sărbătoare a eliberării ţării cu realizări frumoase. Zilnic pe poarta acestui complex ies zeci de tone de făină, pîine şi biscuiţi. În ultimele două luni complexul a dat peste plan 187 tone făină şi 182 tone produse de panificaţie, îmbunătăţind totodată calitatea făinii şi a celorlalte produse realizate.

M. NEGREA

Noutăţi TEHNICE ŞI ŞTIINŢIFICE din RPR

Turbine pentru hidrocentralele de pe Bistriţa

Noile hidrocentrale de pe Bistriţa — Roznov II şi Pîngăraţi — sînt înzestrate cu turbine romîneşti de 7 500 şi 11 000 kW. Aceste hidroagregate, proiectate şi realizate în întregime de metalurgiştii Uzinei constructoare de maşini din Reşiţa, sînt dotate cu un sistem de reglaj automatizat de un înalt nivel tehnic. Constructorii de la Reşiţa vor realiza principalele agregate şi pentru celelalte hidrocentrale de pe Bistriţa, precum şi alte tipuri de turbine necesare electrificării ţării.

Prima linie pentru producerea geamului securizat

Recent a intrat în funcţiune la Fabrica de geamuri din Mediaş prima linie tehnologică din ţară pentru producerea geamului securizat cu o capacitate anuală de 60 000 mp. Noua linie tehnologică a fost proiectată şi realizată de către colectivul de muncitori, tehnicieni şi ingineri al acestei întreprinderi. Întregul proces de fabricaţie este mecanizat, iar controlul funcţionării instalaţiilor este, de asemenea, automatizat. Geamul securizat are largi domenii de folosire la automobile, vagoane, cît şi în alte sectoare.

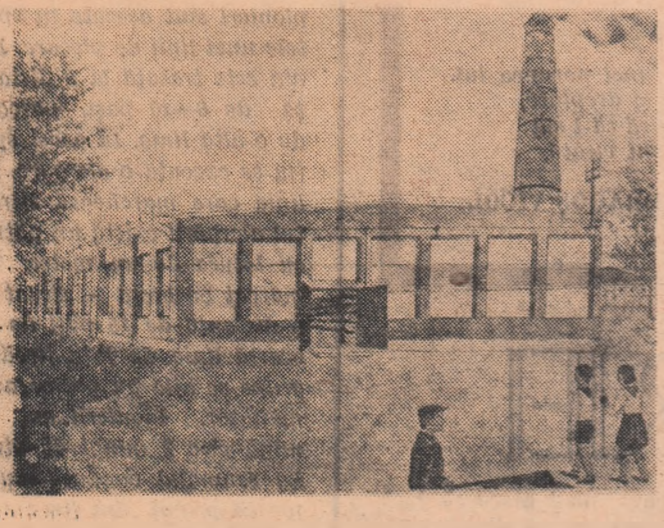

Tipuri noi de ciment

La Fabrica de ciment Temelia din Braşov se produc noi tipuri de ciment pentru construcţii hidrotehnice. Noile tipuri de ciment se caracterizează prin căldură redusă la reacţia cu apa în timpul turnării şi întăririi, evitînd producerea de fisuri în masa de beton. Ele au rezistenţă bună la îngheţ, dezgheţ, la apele sulfatice şi la cele de injecţii. Pentru fabricarea acestor cimenturi se utilizează materii prime obişnuite la care se măreşte doar adaosul de cenuşă.

Din lucrările sosite la concursul

FRUMOASĂ ŞI BOGATĂ EŞTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ

„Noul local dat în folosinţă Fabricii Ceramica — Vadul Crişului" desen executat de Gavriluţ Ovidiu, Şcoala medie Vadul Crişului, raionul Aleşd.

Satul meu

Călătorule, de vei avea vreodată ocazia să treci prin Prunişor, raionul Turnu Severin, opreşte-te puţin să-ţi încînţi privirea cu marile realizări obţinute de harnicii colectivişti de aici, care prin munca lor, schimbă mereu înfăţişarea satului.

In locul cocioabelor mici şi întunecoase de altădată s-au construit case noi, luminoase şi încăpătoare, cu un interior elegant şi plăcut. Motocicletele, bicicletele, aragazurile, maşinile de cusut, radiourile, mobila, pînă şi televizorul, reprezintă numai o parte din obiectele frecvente ale cumpărăturilor colectiviştilor noştri. Electrificarea a pătruns şi la noi — satul fiind astăzi în întregime electrificat şi radioficat.

Anii de după 23 August au schimbat din temelii viaţa satului de altădată. S-au construit un cămin cultural, un cinematograf, un magazin universal, iar uliţele satului s-au lărgit... A început şi construirea unei şcoli generale de 8 ani.

Colectiviştii din Prunişor trăiesc astăzi o viaţă nouă. Ei sînt hotărîţi să înfrumuseţeze zi de zi satul lor drag pentru a putea spune cu mîndrie : „înfloreşte satul nostru !".

GERMINIA BLAJU
Şcoala generală de 8 ani din comuna Prunişor, reg. Oltenia

De vorbă cu cititorii:

În preajma încheierii concursului

Dragi prieteni, iată-ne din nou stînd de vorbă. Şi încă despre un lucru care-i preocupă pe mulţi dintre voi : *încheierea concursului* „FRUMOASĂ ŞI BOGATĂ EŞTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ".

Îmi vine şi mie greu să cred că cele aproape şase luni de desfăşurare a concursului au trecut atît de repede. Dar sutele de scrisori primite şi calendarul ne spun precis că sîntem în preajma încheierii acestei întreceri între pionierii şi şcolarii cei mai talentaţi. Nu vă puteţi închipui cît de bucuroasă am fost cînd am citit frumoasa culegere de folclor trimisă de Bigliu Sabina din Biltanele, raionul Strehaia, culegere din ale cărui versuri tresaltă bucuria pentru viaţa nouă înflorită pe meleagurile Olteniei. „Du-te cîntec şi să spui / Că stăpînii cîmpului / Către-al partidului vis / Merg cu sufletul deschis".

Cît de frumoase sînt desenele lui Stanciu Sorin din Craiova şi fotografiile primite de la Casa pionierilor din Sibiu — ce să vă spun ! Din cele douăzeci şi şapte de fotografii care prezintă imagini minunate ale copilăriei noastre fericite, nu ştii pe care s-o alegi, care-i mai frumoasă.

Iată de ce, dragi prieteni, mă bucur mult pentru lucrările voastre frumoase, pentru numeroasele premii şi menţiuni pe care le veţi primi o parte dintre voi. Mult succes !

RODICA

Adresa expeditorului — vacanţa

Zile de neuitat

La cîţiva kilometri de Slănic-Prahova, între dealuri împodobite cu livezi, se vede fluturînd drapelul tricolor al taberei de pionieri şi şcolari din Stefeşti.

Aici, timp de două săptămîni, peste două sute de copii din regiunea Ploieşti, ne-am jucat, am cîntat, am participat la frumoasele excursii de la Baia Baciului, Grota Miresii, Salina Slănic.

Toţi ne vom aminti cu drag de adunarea „Frumoasă eşti patria mea" în care am cîntat noile oraşe apărute pe harta patriei, minunate realizări obţinute în cei douăzeci de ani de la eliberare.

Ne-am despărţit cu greu de prieteni, de tabăra dragă, zilele petrecute aici le păstrăm ca scumpe amintiri.

Mulţumim din inimă partidului pentru grija părintească ce ne-o poartă nouă, copiilor, viitorii constructori ai socialismului.

NIŞCOVEANU CORNEL şi RICU
Şcoala de 8 ani nr. 7, Buzău

Cupa „Scînteii pionierului" la natație

Sîmbătă 15 august, la bazinul de la Palatul pionierilor —

FINALA

După mai bine de o lună de întreceri palpitante, la startul cărora s-au prezentat sute de pionieri din şcolile Capitalei, iată-ne ajunşi în pragul finalei celei de-a XIV-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului" la natație.

Zilele trecute au fost desemnaţi şi ultimii campioni raionali. Nici cu prilejul acestor întreceri însă, n-au lipsit surprizele. IONIŢA ION, de pildă, din *raionul 1 Mai*, a reuşit o performanţă frumoasă la 33 m liber băieţi, clasîndu-se pe primul loc cu 32 de secunde. GOTWALD CRISTIAN, de la Şcoala generală de 8 ani nr. 21 din *raionul 16 Februarie*, nu s-a lăsat nici el mai prejos. Participînd tot la 33 m liber, a realizat acelaşi timp ca şi colegul său Ioniţă din raionul 1 Mai.

La categoria 12-14 ani, surpriza a constituit-o timpul realizat de ROMAN ALEXANDRU în proba de 66 m liber băieţi. Proaspătul campion al raionului 1 Mai a parcurs cele două lungimi de bazin în 60 de secunde.

Acum, cînd cunoaştem numele tuturor campionilor raionali, precum şi performanţa realizată de fiecare, putem să spunem că lupta pentru cucerirea primului loc în finala pe Capitală va fi foarte disputată, mai cu seamă că fiecare doreşte să cîştige titlul de campion al actualei ediţii.

RADU POPA

Spartachiada republicană

Doi prieteni, doi finalişti

I-am cunoscut la Cluj în sala de gimnastică a Clubului sportiv muncitoresc. Amîndoi învaţă la Şcoala medie nr. 9 „Mihai Eminescu". Ofelia e în clasa a V-a, iar Radu în clasa a VI-a. Sînt doi pionieri talentaţi, ne-a spus antrenorul lor. Dacă ar fi după ei n-ar mai părăsi sala de antrenament de dimineaţă pînă seara. Deşi primii paşi în această minunată disciplină sportivă nu i-au făcut de prea multă vreme, rezultatele obţinute de ei cu prilejul diferitelor concursuri sînt cît se poate de grăitoare.

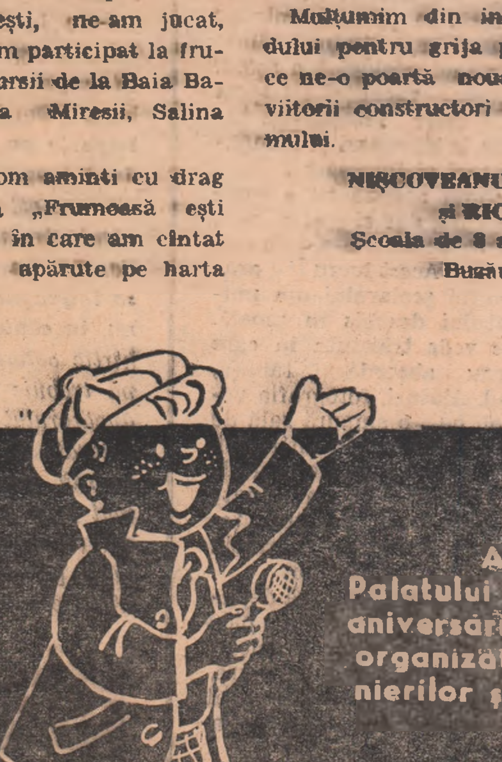

În mai puţin de un an de cînd fac gimnastică, pioniera Alexa Ofelia a reuşit să facă asemenea progrese încît la campionatul R.P.R. pe echipe (categoria copii) desfăşurat în acest an la Reşiţa să cucerească locul III la sol.

Branea Radu e mai „bătrîn" în gimnastică. Prima lecţie a luat-o de la antrenorul său în toamna anului 1962. Calităţile lui însă s-au văzut încă de anul trecut, cînd la campionatul R.P.R. pe echipe (categoria copii) disputat la Bucureşti a ocupat locul I la sărituri. Nici la ediţia din acest an a campionatelor Radu nu s-a lăsat mai prejos. El cucereşte din nou locul I la sărituri şi se clasează pe locul II la sol.

În întrecerile Spartachiadei republicane atît Ofelia cît şi Radu cuceresc nu numai admiraţia spectatorilor, ci şi a arbitrilor. Datorită performanţelor obţinute ei au fost selecţionaţi în reprezentativa regiunii Cluj. Peste cîteva zile îi vom întîlni la Bucureşti, la finala pe ţară a Spartachiadei republicane.

DAN ROMEO

Atenţiune ! Atenţiune ! Vineri, 21 august a. c. la orele 18, în parcul Palatului pionierilor din Bucureşti, va avea loc, cu prilejul celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, tradiţionalul foc de tabără al „Scînteii pionierului" organizat în colaborare cu Comitetul orăşenesc U. T. M. Bucureşti, Palatul pionierilor şi Televiziunea. Participaţi în număr cît mai mare !

Cravata roșie

Eu nu port numai macii culeși din primăveri
în cutele mătăsii ce flutură sprințară ;
din veacurile aspre, de lupte și dureri
am strîns aprinsul sînge ce n-a vrut să moară !

Și mi-a mai dat partidul din steagul lui de jar
lumină din lumina ce va luci milenii.
Și pentru-ntîia oară cînd mi-a fost dată-n dar,
mi-a mîngîiat mătasea, cu mîna-i caldă, Lenin !...

Și port cuprinsă-n mine, de-atunci porunca lui.
Călește-te în muncă, în cinste și dreptate,
ca într-o zi tu steagul de purpură să-l sui
pe culmile de aur, de mii de ani visate.

DRAGOȘ VICOL

ÎNCHINARE PATRIEI

Sărbătoarea eliberării patriei se apropie. Alături de vîrstnici, de tineri, pionierii participă cu entuziasm la întîmpinarea măreței sărbători. Nenumărate sînt roadele acestui entuziasm pe care-l împărtășesc și copiii. Printre ele, dragostea de frumos, ca un omagiu închinat bogăției și măreției patriei, își găsesc expresia în spectacolele de cîntece și poezii, în creația artistică, în felurite și interesante preocupări culturale ale pionierilor.

Foc de tabără la Pustnicul

Somnul obligatoriu de după-amiază n-a mai fost respectat. În loc să intre în corturi, băieții și fetele din orchestră și-au luat instrumentele și s-au furișat în pădure. Și cei din cor au făcut același lucru... Între timp s-a sunat deșteptarea, dar sala mare a clubului a rămas goală. Nu se joacă nici șah, nici ping-pong și nici măcar țintar. Într-un colț, pioniera Sterescu Ileana, din clasa a VII-a C, Școala generală de 8 ani nr. 49 — recită o poezie cu ochii pe jumătate închiși. Abia acum îmi explic dispariția celor din cor și orchestră. S-au dus să facă repetiții.

După masa de seară, ne îndreptăm toți spre poiana în care se va desfășura focul de tabără. Locul e cunoscut doar de cei din orchestră, din cor și de cei care au înălțat rugul. Mergem aproape doi kilometri pe un drum îngust. Între timp se întunecă. Apar primele stele și primele felinare verzi : licuricii. Băieții se reped și-i iau în palmă. Cînd ajungem în poiană e întuneric beznă. Doar deasupra cerul pare alburiu. Ne așezăm pe iarbă în jurul rugului care se zărește ca o pată și mai întunecată. Gorniștii și toboșarii dau semnalul de începere. Președintele unității, pionierul Lemnei Cornel, aprinde o torță și se îndreaptă spre rug. Zbucnesc întîi cîteva limbi jucăușe, apoi flăcările cresc și poiana se luminează ca ziua. La lumina flăcărilor, președinții de detașament dau raportul. Programul artistic începe cu-n cîntec pionieresc executat de cor. Petrescu Cristina recită poezia „Patria mea" ; Tănase Mihaela — înaltă numai de-o șchioapă — cu brațul în șold, cîntă acompaniată de orchestră „Zi, bade, cu fluiera" ; pionierul Bălan Gheorghe interpretează la vioară un fragment din „Balada" lui Ciprian Porumbescu. Se spun glume, ghicitori. Aproape două ceasuri poiana răsună de cîntece și voie bună. Încheierea este făcută de cor. Peste creștetele copacilor se înalță melodia unui cîntec închinat marii sărbători a eliberării : 23 August.

„Luminoasă zi de august,
Drum spre soare ne-ai deschis"...

COSTACHE ANTON

Pe urmele artiștilor...

Concursul „Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă", organizat de gazetă în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei, a îndemnat mulți copii să facă incursiuni pe tărîmurile creației artistice.

Pe Niculăescu Gheorghe din clasa a V-a, l-am găsit în comuna sa natală, la Vîrfuri, în raionul Tîrgoviște. El a participat la concurs cu un ciclu de poezii.

— Cînd ai scris prima poezie ? l-am întrebat.

— Cînd eram în clasa a II-a, într-o toamnă, îmi răspunde. Erau atîtea fructe, încît crengile se aplecau... Am simțit că trebuie să scriu despre această toamnă.

— Și de atunci ?

Gheorghe nu răspunde. Trage o privire furișe spre cele patru caiete pline de poezii, rodul creației sale de atunci și pînă acum.

— Vrei să-mi explici cum scrii ?

— Da, răspunde el cam fîstîcit. Nu scriu chiar în fiecare zi, dar mă urmărește o idee cînd mă impresionează ceva și, în cîteva zile, se naște poezia.

— Te-ai gîndit ce este poezia ?

Gheorghe ridică capul, se uită la mine convins :

— Este o creație izvorîtă din suflet, rostește el emoționat.

... Tot în raionul Tîrgoviște, într-altă comună, mai spre șes, poate fi găsit un alt participant la concurs : este vorba de Cristian V. Florentin din comuna Brănești. Cristian îndrăgește creația plastică. Temele desenelor sale, făcute cu acuarelă, tuș sau cărbune, sînt bogate și bine alese : „Construcții noi în orașul Pucioasa", „Peisaj petrolifer", „Tăietorii de lemne", „În Delta Dunării" etc. Subiectele alese dovedesc că autorul lor a făcut excursii prin țară și că n-a trecut de loc nesimțitor pe lîngă frumusețile și bogățiile întîlnite. Cristian este potrivit de statură, cu o înfățișare ageră. Are privirea concentrată, puțin gînditoare, sprîncenele în unghi, trase spre tîmple, buzele răsfrînte într-o expresie de seriozitate. Învață foarte bine, îi place să cînte la mandolină, citește multă literatură, îl pasionează geografia, sculptează miniaturi. Cînd lucrează, desenează ceva, nu-i place să facă vîlvă. Laudele vin de la sine, dacă efortul este depus din toată inima. Și Cristian înțelege rostul creației lui : prin încercările sale de pînă acum aduce o închinare fierbinte patriei dragi.

M. DIACONU

Desen : ADRIANA MIHAILESCU

Popas pe malul Tisei

Pionierii și școlarii din localitatea Virișmort la Tisa, raionul Sighet, s-au hotărît să facă un muzeu al satului. Din ziua aceea, sub îndrumarea tovarășului director al școlii, Pipaș Nicolae, au pornit cu toții, băieți și fete, să adune de prin sat lucruri vechi, obiecte, care pot arăta viața aspră a bunicilor și părinților în trecut. Munca nu le-a fost de loc ușoară, căci în satul lor urmele trecutului sînt greu de găsit azi. Aici, în cei douăzeci de ani de la eliberare, s-au ridicat aproape două sute de case noi, care de care mai arătoase, iar în case oamenii și-au adus mobilă, covoare, aparate de radio... Satul s-a mai îmbogățit și cu construcțiile noi de la G.A.S. „Sighet", cu noul magazin sătesc ce se înalță zilele acestea.

Semnele vieții noi, luminoase, pe care le trăiește satul le întîlnești pretutindeni aici, dar le citești mai clar în ochii oamenilor, în privirile școlarilor care învață într-o școală mare, cu săli de clasă spațioase, laboratoare, sală de festivități. Copilăria fericită o vezi în ochii micilor naturaliști care îngrijesc mii de plante din frumoasa lor seră, în privirile micilor meteorologi care studiază zilnic la stația meteorologică a școlii. De bucuria vacanței îți spun chipurile celor întorși din taberele de la Năvodari și Mangalia, Șanțuri și Bucșoaia...

Azi, copiii aceștia au o copilărie fericită, dar ei știu că aici, în locurile acestea n-a fost totdeauna așa. Acest lucru ți-l arată și colțul școlarului din muzeul satului deschis în școală. Aici se vede trăistuța în care își țineau abecedarul, tăblița, condeiul. Alături, fotografia vechii școli cu... o singură sală de clasă. În acest muzeu întîlnești, pe lîngă obiecte casnice folosite pe vremuri și minunate sculpturi în lemn, cusături, țesături care dovedesc hărnicia și priceperea locuitorilor.

Cu munca lor frumoasă depusă la alcătuirea muzeului, pionierii Hreniuc Iulia, Ardelean Ion, Rusu Mircea, Paulic Petre, Cocerjuc Petre și mulți alții cinstesc marea sărbătoare de la 23 August.

LIDIA NOVAC

Jocuri

Lovește ținta !

Patru grupe de cîte 6—7 pionieri sînt așezate în spatele unei linii de plecare. Linia este trasată la o distanță de 8—10 pași, marcată de o altă linie. În acest spațiu se execută o alergare. La linia care marchează sfîrșitul alergării există un pătrat cu latura de un metru — marcat cu creta — situat la o distanță de 15 pași de această linie. În fața fiecărei grupe se află un pătrat asemănător. Pionierii au în mînă cîte 2 mingi de oină. La semnalul conducătorului pleacă primii din fiecare echipă. Execută alergarea și ochesc cu mingea de oină ținta în formă de pătrat. Dacă lovesc de la prima aruncare, se întorc în pas alergător și ating cu mîna umărul următorului coechipier care începe alergarea. Dacă pătratul nu a fost lovit din prima aruncare, jucătorul are voie să încerce cu o a doua minge, pe care o are în mînă. În cazul că nici cu a doua minge nu lovește pătratul, grupa va fi penalizată cu un punct, iar jucătorul se întoarce alergînd la coechipieri, care continuă jocul.

La acest joc pot participa și pionierele. Punctajul se acordă în ordinea terminării jocului : 25 de puncte primul loc, 20 al doilea, 15 al treilea și 10 al patrulea. Din aceste puncte se scad penalizările pentru nelovirea țintei. Cîștigă grupa care a obținut cel mai mare număr de puncte.

Atenție la semn !

În curtea taberei au fost desenate cu creta, din loc în loc, pătrate, dreptunghiuri, romburi. În apropierea romburilor au fost ascunse 10 bucăți de hîrtie colorată, avînd mărimea unei palme, și care au fost împăturite. Fiecare romb are cîte o astfel de hîrtie în apropierea lui. Deci, pentru cele 10 hîrtii ascunse vor exista 10 romburi. Conducătorul jocului împarte pe pionieri în cîte două grupe a cîte 5 și le spune care este semnul în jurul căruia trebuie căutate hîrtiile. La un semnal, grupele se împrăștie în curtea taberei, în căutarea bucăților de hîrtie colorată. Fiecare grupă trebuie să prezinte conducătorului jocului 5 hîrtii colorate găsite. Victoria se acordă grupei care găsește mai repede cele 5 hîrtii. Jocul se termină cînd și cealaltă grupă prezintă cele 5 hîrtii cerute.

Jocuri

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40561